

mintázták a mostani emlékművet. A templom felújítását és a szoborállítást a magyar kormány támogatta.

Hajnal Jenő, a vajdasági Magyar Nemzeti Tanács (MNT) elnöke ünnepi beszédét követően az MTI-nek nyilatkozva azt hangsúlyozta, hogy az emléknapi üzenete nem más, mint hogy sok helyről jövő, különböző emberek is tudnak olyan közös értéket, közös erőt találni, amely a magyarságban, a magyar szabadságszeretetben hozza össze őket. Ez a közös akarat a jövő szempontjából is meghatározó – szögezte le. „Az aradi vértanúk egy közös akaratért tudtak harcolni, és ez a közös erő a múlt vasárnap, a kvótareferendum alkalmával is megfogalmazódott a Kárpát-medence és a világ magyarságában”, amikor

nemmel szavazott a népszavazáson - tette hozzá az MNT elnöke...

A tizenhárom aradi vértanú közül hat kötődik valamilyen módon a Délvidékhez vagy a volt Jugoszláviához, így számos településen tartanak megemlékezéseket minden évben. A rendezvények már szerdán megkezdődtek...

Nagybecskerekén a *Lázár Vilmos* emlékére állított domborműnél rendezték meg a Légy híve rendületlenül című hangversenyt. Lázár Vilmost a domborműnek otthont adó székesegyházban keresztelték meg.

Megjelent: Hírek ma (Forrás MTI)
(*Szerk. megjegyzés: A domborművet a Bp. Főv. II. ker. Örmény Önkormányzat és az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület adományozta a templomnak.*)

Várady Mária

Alánk folyt a vérük... 1956

A budapesti magyarörmény közösség megrendülten emlékezett az ezelőtt 60 évvel történetekre. A tünetmentes sebek, mint San Gennaro vére, újra buzogni kezdtek.

Mit tehet egy olyan közösség, melynek mindenik tagja egy-egy „könyvtár”-*Kosztolányi Dezső* szavaival élve? Fellapozza emlékezetének meghatározó élményeit, mert bizony van mit.

Beethoven zenéjének súlyos akkordjai lelkünkben sok-sok év szótlanságát törték fel. Nincs közöttünk senki, akinek az Egmont nyitány ne a szabadítót, *Várady Mária*

boldog, véres, elszánt, becsületos, önpusztító, dacos, vérbefojtott forradalmat jelentené. *Pongrácz Gergely* és testvérei mind kivették a részüket a „nagy család”, a nemzet harcából. Az emlékműsor vezérfonalát, melyet *Sasvári-Merza Krisztina* tolmácsolt kiváló objektivitással, a forradalmár Gergely

1982-es amerikai visszaemlékezései adták. Mi történt az addig meghunyászkodó sápadt tömeggel, hogy megelégelte a „vörös ördög” ránk szabadított kínzását, és életét adta a szabadságért?

Jobbágy Károly és *Andrásfay Antal* egy-egy verse a nemes pátoasz emelkedett szintjén állít emléket a Diákoknak és a Pesti Srá-

Körtvélyessy Zsolt

coknak. *Tóth Bálint Litánia* című versét *Körtvélyessy Zsolt* Jászai Mari-díjas, érdemes művész oly határtalan mélységből szólaltatta meg, mint a zsoltáros szerzetes

Sasvári-Merza Krisztina

Nuridsány Mimi

ősi énekében. Emberi hangja olyan egyszerű, amellyel csak nagyon nagy művészek rendelkeznek. *Várady Mária Márai Sándor Mennyből az angyal* értelmezése elüt a sokféle művész-interpretációtól. Elgondolkodó és elgondolkodtató párbeszéde a néma angyallal jelen idejű, mégis át-

Issekutz Sarolta

fogja a magyarság történelmének elmúlt hatvan esztendejét. Még mindig ott tartunk, hogy „...*Csillag ég, hasad a hajnal, /Mondd meg nekik-/ Mennyből az angyal.*” Istenem, és ezután mondja ki *Nagy Gáspár*

Opra Györgyi

a mindenek fölötti erkölcsi igazságot: „... cáfolatlanul / csak a hősöknek és mártíroknak van igazuk.”

És mi, túlélők, emlékezünk torokszorító szavakkal. *Nuridsány Mimi* ott volt a Kossuth téri mézszárláskor, a fegyverropogásra hullottak az emberek körülötte mint az őszi levelek, ha szél sodorja őket, és Őt is magával sodorta két meghalt barát. „Alánk folyt a vérük...” – mondta.

És ma is büszke az akkor 11 éves *Issekutz Sarolta* Édesanyjára, aki október 23-án este – férje vidéki távollétében, gyermekeit egyedül hagyva - elment barátnőjével végigjárni a forradalmi helyszíneket (Bem szobor, Petőfi tér, a Rádió...), ahonnan csak hajnalban került

haza. Életre szóló élményét haláláig emlegette.

Opra Györgyi édesapját a börtönből kiszabadult köztörvényesek galád bosszújától egy igaz ember mentette meg. *Bálint Julika* ma is viseli a homlokán egy transzparens okozta sérülés nyomát. A *Marosi István* féle kisgyerekek üres üveget, vászonlepedőt, majd takarókat gyűjtöttek. Soha nem hallott történet a szovjet hadsereggel szembezálló forradalmárok humanitásáról, akik a magukat megadó szovjet katonákat vizes pokróccal dobták meg, hogy védekezzenek a molotov-koktél tüze ellen. De máig vérzik az a seb, melyet a fehér zászlóba burkolózott fiatal lány szívtávé lövése okozott.

A zene mindvégig kísérte az emlékezést, az asztalon gyertyák égtek, *Opra Vilmos* kamerája vándorolt arcra, szemről szemre, és mi a capella énekeljük a Szózatot: „Itt élned és halnod kell”.

Köszönöm a Támogatóknak, a Zuglói Örmény Önkormányzatnak hozzájárulását, hogy méltóképpen emlékezhettünk azokra az örményekre, akik „magyarabbak a magyarnál”.

Szőke István Jászai Mari-díjas rendező nem lehetett jelen ezen a rendhagyó interaktív színházi bemutatón. Nagyon hiányzott.

*Nosztalgia Klub
november 5-én
a Magyar Nemzeti Galériában*

A nyári barangolás – *Kincses Kolozsvár Kalotaszeg, Mezőség és a Havasok ölelésében* – felvételeivel emlékeztünk közösen a Nosztalgia klubban és terveztük a 2017-es barangolás helyszíneit.

M